

næstsidste Amt kommet med sine Oplysninger. Disse er skematisk behandlede, efterhaanden som de er kommet frem, for at det hele kunde gaa saa hurtigt som muligt. Det fremgaar deraf, at det ikke er smaa Laanemidler, man ønsker; jeg tror — uden at det Tal, jeg nævner, kan være forbindende, fordi Opgørelsen kun er foreløbig —, at Amtskommunerne og Købstadkommunerne udenfor København mener at have Brug for Laan til et Beløb af ca. 15 Mill. Kr. Naar jeg nu spørger om, hvad de Forsikringsselskaber, der her er Tale om, har ydet Kommunerne om Aaret, har jeg ikke endnu kunnet faa det præcise Tal, men det Udvalg, der bliver nedsat, skal faa det. Jeg tror imidlertid efter nogle Slutninger, som man i Forsikringsraadet har draget af Erfaringer fra tidligere Aar, for hvilke der haves Beretninger, at 2—3 Mill. Kr. er det højeste, som Forsikringsselskaberne har ydet om Aaret til Kommunerne. Man vil altsaa se, at det Beløb, der her er Tale om at tilvejebringe til Kommunerne, hvis de skal gennemføre de paatænkte offentlige Arbejder, ikke normalt kunde faas gennem det Middel: Forsikringsselskabernes Anbringelse. Hvorledes Beløbet skal tilvejebringes, er jeg ikke bemyndiget til at udtale mig om, det er et Forhold, som særlig Handelsministeren har under Overvejelse. Men ligesom der ikke forgæves er rettet en Appel til Statsanstalten for Livsforsikring — som det var mest naturligt for Staten at henvende sig til — og til Forsikringsselskaberne om ikke at se forretningsmæssigt paa det Laan, som for Øjeblikket var nødvendigt til Statens Behov, tvivler jeg ikke om, at en Appel til Sparekasser og Banker — som jo holdes ganske udenfor dette Formaal her — med Hensyn til at finde en eller anden Form, hvorunder et saadant Laan kunde tilvejebringes, ikke vil lyde forgæves. Jeg tror da ogsaa, det vil vise sig, at den Frygt, der har været for, at nogle Kilder for Kommunerne vilde være tilstoppede, er ganske ugrundet.

N. Neergaard: Jeg har ikke meget at føje til det, jeg har sagt i mit første Foredrag i Dag, idet jeg ikke synes, at den højtærede Finansministers Imødegaelse af mine Bemærkninger har været særlig slaaende. Jeg skal ikke bebrejde den højtærede Minister det meget stærkt, fordi det altid kan være vanskeligt i et mundtligt Foredrag, som man straks skal svare paa, ganske nøje at faa fat paa de Punk-

ter, det kommer an paa, men jeg synes dog, at den højtærede Finansminister i saa Henseende var meget uheldig, idet han paa forskellige Punkter tillagde mig Udtalelser og Anskuelser, som jeg aldeles ikke har fremsat; jeg har endogsaa til Dels sagt det modsatte af det, han polemiserede imod. Jeg har netop ikke angrebet Laanet ud fra Kursen, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) gjorde det heller ikke, jeg tror, vi begge erkendte, at Kursen var der ikke noget videre at sige til. Jeg gjorde blot opmærksom paa det Forhold, som maa tages med i Betragtning; men som maaske ikke alle lægger Mærke til — alle har jo ikke i lige Grad haft med saadanne Ting at gøre —, nemlig Forholdet med Hensyn til Udtrækningen. Men selv dette taget i Betragtning har jeg fuldt ud erkendt, at hvad Kursen angik, var der ikke noget at indvende. Jeg er endogsaa gaaet saa vidt, at jeg har givet den højtærede Ministers Udtalelser ved Forelæggelsen en vis Tilslutning i saa Henseende. (*Finansministeren:* En vis!) Ja, en vis Tilslutning; ogsaa jeg mener, at de Institutter, som er gaaet ind paa denne Anbringelse, kan siges derved at have bragt til en vis Grad et Offer i nationalt Øjemed. (*Finansministeren:* Til en vis Grad!) Ja, fordi dette dog er en bedre Anbringelse, end de vilde have kunnet faa i Statspapirer under normale Forhold. De anbringer til en noget fordelagtigere Kurs, end de kunde gøre det under normale Forhold, men til en mindre fordelagtig Kurs, end de i Øjeblikket kunde anbringe Midlerne ved Indkøb paa det aabne Marked. Det er det korrekte Forhold, saaledes har jeg betegnet det, og ud fra denne Betragtning har jeg sagt, at jeg ikke vil kritisere Laanet med Hensyn til Kursen; jeg skal indrømme, at Kursen under de foreliggende Forhold er ret fordelagtig.

Naar den højtærede Finansminister vil give det Udseende af, at jeg har kritiseret ud fra den Betragtning, at Forholdene var aldeles normale, ved jeg ikke, hvor den højtærede Minister har haft sine Tanker under mit Foredrag, idet jeg netop gik ud fra de foreliggende særlige Forhold og erkendte, at et Beløb omtrent af den Størrelse, her er Tale om, skulde tilvejebringes. Jeg har ikke sagt, at det var en Grille eller et Lune af den højtærede Finansminister, at han vilde laane 60 Mill. Kr., og at han havde kunnet klare sig uden dem; min Kritik er kun